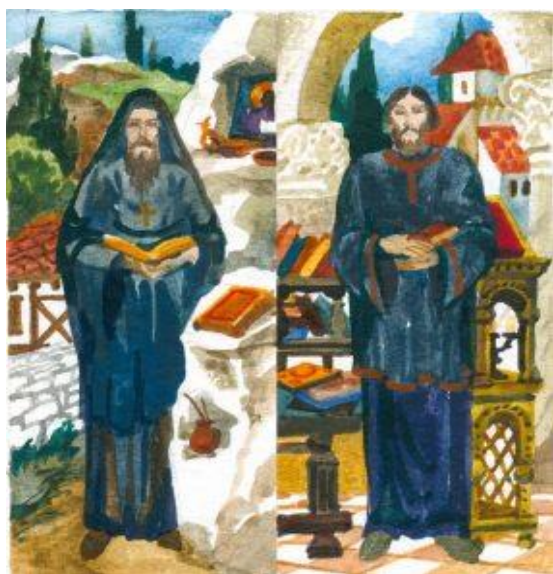

ЖИВОТЪТ НА СВЕТИТЕ БРАТЯ

Живяло някога в Солун знатно и благочестиво семейство. Бащата бил византийския военачалник Лъв, а майката – славянката Мария. Те имали седем прекрасни деца. Най-големият им син се казвал Методий, а най-малкият – Константин.

Методий станал умел войн и го назначили като управител на едно от славянските княжества управлявани от Византийската империя. След десет години работа се оттеглил в планината Олимп и станал монах, където се занимавал с изучаване на свещените книги.

Константин още като дете обичал философията и поезията, заради което бил изпратен да учи в прочутата тогава Магнаурска школа в Константинопол. Бил толкова даровит, че след завършване на образованието си станал свещеник и бил назначен за библиотекар в храма „Св. София“. По късно станал учител по философия в Константинополското училище. Но животът в шумния град не му харесвал и той се преместил в манастира Полихрон при брат си Методий.

По препоръка на патриарха двамата братя били изпратени при хазарите да ги просвещават в Христовата вяра. Свършвайки своята мисия с успех те се завърнали в Константинопол.

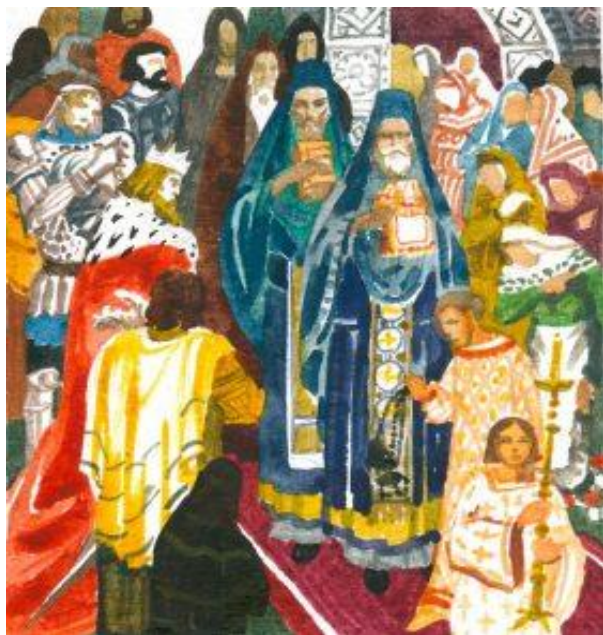
Ала и други имали нужда от тяхното учение. Моравския княз Ростислав и славянските князе имали молба да им бъде изпратен учител, който да им разясни Христовата вяра на техния славянски език.

Константин веднага се заел със съставянето на азбука, с която славяните да могат да пишат на своя език.

Всички букви в азбуката били оформени така, че в тях да присъстват задължително три основни елемента- кръст, триъгълник и кръг. Кръстът е

символ на християнството. Триъгълникът е символ на Светата Троица, а кръгът отразява безкрайността, вечността на Божеството. Нарекли азбуката Глаголица.

Братята просветители Константин и Методий се установили в моравската столица Велеград. Там създали духовно училище, където три години и половина обучавали бъдещи свещеници, превеждали книги и проповядвали на славянски език. Възникнали конфликти с други духовници, според които Христовата вяра можело да се проповядва единствено на латински, гръцки и еврейски. Наложило се да заминат за Рим, където достойно се

защитили и папа Адриан II признал официално славянските книги.

В Рим Константин се разболял тежко. Малко преди смъртта си приел монашество с името Кирил и на 14 февруари 869 г. починал. Погребан е в базиликата Св. Климент в Рим.

Методий продължил своята проповедническа и просветна дейност сред западните славяни до смъртта си на 6 април 885 г.

Техните ученици - Климент, Наум, Ангеларий, Горазд и Сава, преследвани и прогонени от немците, били приети от княз Борис I през 886 година в пределите на днешна България. Седем години по-късно владетел станал синът му Симеон I и обявил Велики Преслав за новата християнска столица на България. Предполага се, че в Преславската книжовна школа към края на IX век е съставена опростена азбука, наречена „кирилица“ в чест на Свети Кирил. Старобългарският книжовен език, станал официален за държавата и църквата. Започнал разцвет на книжовността и всички изкуства- време, което е наречено „Златен век на българската култура“.

ГЛАГОЛИЦА

ⴐ	ⴑ	ⴒ	ⴓ	ⴔ	ⴖ
а	б	в	г	д	е
ⴗ	ⴙ	ⴚ	ⴛ	ⴜ	ⴝ
ж	дз	з	и	и	
ⴞ	ⴟ	ⴠ	ⴡ	ⴢ	ⴣ
дѣ	к	л	м	н	Ѡ
ⴤ	ⴥ	⴦	ⴧ	⴨	⴩
п	р	с	т	оу	Ѱ
⴬	ⴭ	⴮	⴯	ⴰ	ⴱ
х	о	шт	ц	ч	ш
ⴲ	ⴳ	ⴴ	ⴵ	ⴶ	ⴷ
ѣ	ѵ	Ѷ	Ѹ	ѹ	Ѻ
ѻ	Ѽ	ѽ	Ѿ	ѿ	ѿ юс м.
ѿ юс б.	ѿ юс м.	ѿ юс б.	ѿ	ѿ	ѿ